

νος διοικήσεως ἀρξοντος, ἐκείνῳ δηλούντι προσ-
ποιουμέναι ὑπακόειν. Εἰ δὲ τώτε Ιλυρεῖς
διώαμιν ἄμα χειροτονίσασιν μάθοισ, τότε γ.
μέτερον ὄνομα πύθοιντο; (οὐκ ἀγνῶσιν, τὸ δὲ ση-
μὸν παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, οἵτινες οὐ γεμονέσαν-
τες, εκεῖσε διφήνισάρισι,) διῆσε γέτε ἐμῷ ράδι-
μίᾳ, ή αφανίαν καταγνώσονται, γέτε τὸ ὑμέ-
τερον χειρισμένην καὶ πρὸς τὰς μάχας ἐμβεβλεψές, ο-
ποστεῖαι αἱρήσονται, καὶ σωμάτων μεγέθεσι, καὶ
πόνων ἀσκήσει, καὶ σὺ τῇ συστάσῃ μάχῃ, πο-
λὺ ὑμῶν δύσκολιπότες. Φεύχομεν γὰν τὼν Ρώ-
μου ἀφοκαταλαβόντες, σύνθα ή βασίλειος ἔστι
εἴδια. Καίκειθεν ὄρμώμενοι, τὰ λοιπὰ δύμαρα;
Θεοῖσιν σόμην, θείαις τε προρρήσεσι πιεῖσθοντες, καὶ
τῇ τῇ γένετερων αὐδρείᾳ ὅπλωντε καὶ σωμά-
των. Τειαῦτει εἰπόντε τὸν Σεβῖρον, διφημίσω-
τες οἱ στρατιῶται, καλουμέντες Σεβαστὸν καὶ Περ-
τίνακα, πᾶσαν συνδείκυστο προθύμια, τῷ
αὐτοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Oδέ Σεβῖρος, μηδενία διδύς καὶρόν αὐτοβολῆς,
συσκόδασσαθαί τε αὐτὸς, ως εἰς, μάλιστα δύτε-
λέσατο εἰκέλδουσε, τώτε εἰς τὼν Ρώμου ἔσο-
δον ἐπήγειλε, κομάστε αὐτοῖς διδύς, καὶ επε-
δύσητε οὐδεποτείας εἶχετο. Συντόνως δέ απόκοι,

καὶ φυκαίοις πόνοις τὴν ὁδὸν ἐπετάχωσε, μή τέ
πη ἔπειρον οὐδὲ θάλασσαν, μήτε διθὺς καιρὸν αναπταύ-
λις, εἰ μὴ τοσοῦτην, ὅσου ὀλίγεν τὰς σρατιώτας
ἀράπικοδισμάτος ἔχεθει τῆς ὁδοῦ. Εἴκοναν δέ
τῇ χαιράτων αὐτοῖς, σκληρῷ τε ξερόμενος δύτε-
λεῖ, καὶ σιτία καὶ πότει προσφερόμενος, ὅσα
καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἤπιστο. οὐδαμός δέ ἔν-
θεν ἐνεδείχνυτο βασιλικῶν. Οὗτον καὶ μείζονα
καθάρτην συρράτιστό τοις εὔνοιαν ἐπιτίθεται. Οὐ
δέ μόνον αὐτὸν συμπονοῦτε, αλλαὶ καὶ τῇ μα-
κάποντι ἀρχούτοις οἱ σρατιώται αἰδημονοι, μηδὲ
πορθυμίας πάντας ἐφράττει. Οὐ δέ τὴν Παιο-
νίαν διαδραμών, ἀπέτιη τοῖς τῆς Ἰταλίας ὄροις,
καὶ τὴν φύμεν φεύγασας, πρότερον ὥφει τοῖς ἐ-
χεῖσε παρῶν βασιλοῖς, ή ἀφιξόμενος ἡκάθῃ.
Δέος τε μέγα τοῖς Ἰταλιώτιδας πόλεις κατελάμ-
βανε, πιεσθανομένας τοσαῦτην ἐφοδίου σρατοῦ.
Οἱ δέ κατὰ τὴν Ἰταλίαν αὐθεντοις ὄπλωι καὶ
πολέμῳ πάλαι ἀσυλαχνοί, γεωργία καὶ ει-
ρήνη προσεῖχον. Εἰς δέσορ μεν δέ τὸ δικτε-
κρατίας τοῦ Ρωμαίων διώκεται, καὶ οὐ σύγκλιτος
ὑζέπεμπτε τοῖς τὸ πολεμικὰ σρατογένοτας, ἀλλὰ
διπλωμένης Ἰταλιώται παύτες ἦσαν, καὶ γῆς καὶ θά-
λατταν ἐκπόσαντο, Εὐλογοὶ πολεμησατες καὶ
βαρβάροις· οὐδέ τι λύχνος μέρος, ή κλίμα θ-
ραυ, οὐδὲ μη Ρωμαῖοι τελείωσιν αἴρονται.
Ἐξ οὗ δέ εἰς τὸν Σεβαστὸν ἀποβολήσονται μητραρ-
χία, Ἰταλιώτας μεν πόνων αὐτούσιε, καὶ τῇ
ὄπλων ἐγύμνωσε. Φρέσια δέ καὶ σρατοπέδαι τῆς

ἀρχῆς προβάλετο, μιδοφόρυς ἐπὶ ρίπτοις στιρεσίοις στρατιώτας κατασισάμενος, αὐτὶ τείχες τῆς Ρώμαιων ἀρχῆς· Ποταμῶν τε μεγέθεσι, καὶ τάφρων, ἢ ὄρῶν προβλήμασι, ἐρύμω τε γῇ καὶ δυσβάτῳ φράξας τὴν ἀρχήν, ὥχυρώσατο. Οὐδεὶς τὸν Σεβῖρον περιστούτα παθανόμενοι τότε μὲν ποστὰ σρατῶ, εἰκότως ἐταράττοντο τῷ αἵθει τῷ πράγματος. Οὔτε δέ αὐτισμῷ, ἢ καλύσαι ἐπόμεν. Τοπίων δὲ δαφυηφεροῦτες, καὶ πύλαις αναπεπταμέναις εδέχοντο. Οὐδὲ τοστούν αὐταύτο, ὅσον καλλιερῆσαι τε καὶ τὰς δίμες περιστεῖν· εἰς δὲ τὴν Ρώμην ἵπείγετο. Ως δέ ταῦτα τῷ Ι' γλιανῷ ἀπιγγέλετο, ἐν ἔχατῃ δημογνώσει λέει, τὰ μὲν Ιλυεικὰ σρατῶ τῷ διάμαντι καὶ τῷ πλῆθος ἀκέων. Οὔτε δέ τῷ δύμῳ πιστῶν, ἐπεὶ μεμίσητο· γέτε τοῖς στρατιώταις Θαρρῶν, γές εὐθύδο. Χρήματα δὲ πάντα ἀθροίζων τά τε αὐτὰ καὶ αὖτε τῷ φίλῳ, καὶ εἰτινα λέει ἐκ δημοσίων ἱερῶν, καὶ τόπων λαμβανάνων, τοῖς στρατιώταις διανέμειν ἐπειράτο, ὡς αὐτὸν κτίσαιτο τὴν εὔνοιαν αὐτῷ. Οἱ δέ, καὶ τοι μεγάλα λαμβάνοντες, χάρεν ὅκου μηδεσαν. Οὐ φλιμα γάρ αὐτὸν δητίνειν, ἀλλ' εἰς δωρεὰν διανέμειν ἐλογίζοντο. Οὐ δέ Ι' γλιανὸς, καὶ τοι συμβαλλόντων αὐτῷ τῷ φίλῳ σχεδαγαγεῖν τὸ στρατιωτικὸν, καὶ τὰ σκνὰ τῷ Αἴλπεων προκαταλαβεῖν, (μέγιστον εἶναι ὅρη, καὶ οἴα γένιαλα στῇ καθίμας γῆ, τοι τείχες χήματι περιεταί, καὶ προβέβληται Ιταλίας· καὶ τότε μηδὲ τῆς

τῆς ἀλητικῆς δύσαιμοντας αὐτοχθόνης, τῆς φύσεως Γαλιώταις, ἐρυματέρρητον τε καὶ αὐτῷ προβεβλῆθαι δόπον τῆς ἀρκτώδας Θαλάσσης. οὐτὶ τὸν μεσημβριανόν βλέπεσσαν διῆκον.) ἀλλ' οὐδὲ τῆς πόλεως προελθεῖν Γαλιάνος ἐτόλμα. διέπεμπε τε, τῷ στρατιώτῳ δεόμηνος, ὁπλίζεσθαι τε καὶ γυμνάζεσθαι. Πρόδε τῆς πόλεως πάφραξ διορύττειν, καὶ τὴν πρὸς Σεβῖρον μάχην, ως στὸν τῷ πόλει ποιοσόμηνος, παρεσκεύαζε. Τάξει τε ἐλέφαντας πάντας, τὰς εἰς πομπὴν ὑπηρετῶντας, οὐτὶ νάρων φέρεινέ πειράτο παιδάρειν, οἱ ούμηνος ὅπτας ἐκπλήξειν τάξει Γλυκυκάς, καὶ τὴν τῇ πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὅφει καὶ μεγέθει θιείων μὴ πρότερον αὐτοῖς ἐφαρμόσων. Τότε δὴ πᾶσα η πόλις ὅπλα σύργαζετο, καὶ τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκεύαζετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Μελλόντων δὲ τῷ Γαλιάνῳ στρατιώτῳ ἔτι, καὶ τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιούμενα, ἀγνέλλεται ὁ Σεβῖρος ἥδη προσιών. καὶ πολὺ τῷ στρατοῦ ματος μέρος διασκεδάσας ἐκεῖνος, καλύει παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν. οἱ δὲ, καὶ πάσας οὖτε διανείμαντες αὐτός πολλοὶ δὲ εἰς Ρώμην νύκτωρ λαυδαύοντες εἰσήγεσαν, τὰ δὲ πλατηρύπτουντες, ὃν ιδιωτῷ χήματι. καὶ ἥδη οἱ πολέμιοι σύδον ἦσαν, τῷ Γαλιάνῳ ἔτι υ-Erodiano.

πτιάζοντος, καὶ τὰ πρατόμφα αἴγνοντος. ἐπεὶ
δὲ ταῦτα δέχαπυτα τῷ δίκαιῳ ἔχρετ, οὐ περαχῇ
πολλῇ πάντες ἤσαν· καὶ δεῖστες τινὲς δώματιν τῷ
Σεβίρῳ, τὰ ἐκείνα φρονεῖν προσεποιήντο, τὰ μὲν
Ἐγλιῶτες καταγιγνώσκοντες αἰνδείαν, τὰ δὲ Νί-
γρας, μέλλοντα τὰ καὶ ράθυμίαν, τὸν δὲ Σεβίρον ἀ-
κόντες ἥδη παρόντες ἔθαύμαζον. Οἱ δὲ Ιγλι-
αῖς, πολλῇ καταλαμβανόμενοι αἴφασία τε καὶ δη-
εία, σπως χρίσεται τοῖς πράγμασιν ωκείδως, α-
θροισθεῖσαι κελδόσας τινὲς σύγκλιτοι, καππέμπει
χεῖριματα, δι᾽ ὧν ἐστούδετο δὴ πρός τὸν Σεβί-
ρον, νῦν αὐτοκράτορα αὐτοῖς, κοινωνὸν τῆς βα-
σιλείας ἐποιεῖτο. Ηἱ δὲ σύγκλιτοι εὐφίσατο μὲν
ταῦτα· ὅρῶντες δὲ τὸν Ιγλιανὸν ἀποδειλιῶντα
καὶ διπογνώσει, τῷ Σεβίρῳ πάντες ἥδη προ-
σετίθεντο. Δύω δέ πλευτὸν ἕτερον ἡμέραν πλη-
δραματῶν, ἐπείπερ ἥδη τὸν Σεβίρον καὶ αὐτῇ
τῇ πόλει ὄπιστομον ἤκουον, καταφρονήσαντες
τὸν Ιγλιῶτα, συνίασιν εἰς τὸ σωέδειον, τῷ
ὑπάτον κελδόσαντων, οἵ ταὶ τῆς Ρώμης διοικεῖν
εἰώθασιν, ὅπουίκα αὖ τὰ τῆς βασιλείας με-
τέαρα ἦσαν. Συμελθόντες πίνουσι, πλὴν τῷ πρα-
κτέαν εἰσηπούντο, τὸν Ιγλιῶτα ἔτι σύντος ἐν τῇ
βασιλείῳ αὐλῇ, καὶ τὰς παράσας ὄδυρομέν τοις
ἴκετούσι τε οἰξομόσαδαι τινὲς ἀρχιεῖς, καὶ
πλευρῆσαι πάσις τῆς δωματείας τῷ Σεβίρῳ.
Ως δέ εἴμασιν οἱ σύγκλιτοι τὸν Ιγλιανὸν γνω-
κατεπιχότα, τινὲς δὲ δορυφόρου φρεραὶ δέος;
τὸν Σεβίρῳ αὐτὸν εὔκαταλιπόσαι, φιφίζεται

τῷ δὲ περὶ αὐτοῦ θέλων, ἀποδειχθῶν δὲ μόνον
αὐτοκράτορα τὸν Σεβῖρον, φρεσβείαν τε πορὸς αὐτοῦ
τὸν ἐκπέμπεσιν διπλό τῷ σεβαστῷ αρχαῖς ὅντων τῷ
τῷ σεβαστῷ τῶν τῆς Βελῆς, πάσας αὐτὸς προσ-
φέρειν τὰς σεβασμίας τιμας. Εἶπι δὲ τὸν Ιγ-
λιανὸν εἰς τὸν χιλιαρχούτων αἰαπέμπεται, α-
ποκτεῖναι αὐτοὺς καὶ ἄλιον φρεσβύτην, οὐδίοις
ζητήσων αὐτούς τὸν πονηρὸν τέλος. οὐ μὴ
οὐδὲ διρεθεῖς ἐρημόστε καὶ ψάλτην καταλε-
φθεῖς, οὐδὲρῶς, ὀλοφυρόμενος, ἐφούδεθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Επεὶ δὲ τὰς οἰδας τῆς συγκλήτου ἐδιλώθη
τῷ Σεβῖρῳ, ἵτε τὰ Ιγλιανὰ αὐτοφεστις, ἥρθη
εἰς μεζόνων φραγμάτων ἐλπίδα· καὶ σοφίσ-
ματι ἐχήσατο, ως αὐτὸν χειρώσατο καὶ αἰχμα-
λώτες τὰς τὸν Περγίναν αὐγρικότας λάβοι. Ε-
πισέλλει δὲ καὶ ίδια μὴ λανθάνοντα γεάμια-
τα, τοῖς τε χιλιαρχοῖς καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις υ-
πικριτάμος μεγάλα, ὅπως πείσειν τὰς τῇ
Ρωμῇ στρατιώτας ὑπακόειν δέπειθῶς τοῖς ψάλ-
τῃ Σεβῖρῳ κελεύομένοις. ἐκπέμπει δὲ καὶ δίλω-
σιν, διὸ τὸν κελεύει τὰς μὴ ὅπλα αὐτὰς κατα-
λιπεῖν σεβαστοπέδῳ, πάντας δὲ σεβελεῖν
εἰρηνικῷ χρήματι, ὡσαρ εἰώθασι, θύειται
έργαζοντος βασιλέως προπονητεῖν. οὐμόσαι

τε εἰς τὸ Σεβίρχ ὄνυμα, καὶ μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων ἐλθεῖν, ως μέλοντας τὸν Σεβῖρον δορυφορίσειν. Πιστόσαντες δὴ οἱ σρατιώται τῆς ἐπεισαλμύοις, πειθάντες τὸν τριήρης χιλιαρχούτων, τὰ μὲν ὅπλα κατέλιπον πάντες· αὐτοὶ δὲ ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι διαφορώντες, ἵπεργοντο. Εἶπεν δὲ τῷρος τῷ σρατοπέδῳ τὸ Σεβίρχ εὑρίσκοντο, ἡγγέλθησά τε αἱρέκόμοις εἰς τὸ πεδίον, ὅπως αὐτὸς ὁ Σεβῖρος συνελθεῖν κελεύει, ως δὴ δεξιωσόμενος καὶ τῷρος αγοράσσων. Ως δὲ αὐτοὺς ἀντὸν ὅπλον τὸ βῆμα, τῷροστὴλθον ὁμοθυμαδὸν διφορμίσουτες, πάντες ύψος εἰς σανθίματι συλλαμβάνονται. Προσήριτο γάρ τῷ τὸ Σεβίρχ σρατῷ, ὁπλικά μὲν αἴστωσιν, εἰς τὸν Βασιλέα διτοβλέποντες, μετέωρόν τε τῷρη γνώμην ἔχοντες, κυκλώσασκοι αὐτὸς πολεμίων νόμῳ, καὶ τιμώσκειν μὲν ἢ πάντειν μηδένα, σωμέχειν δὲ καὶ φρερεῖν φράξαντες ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις. τάξτε διαβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐποσείειν, ως δέει τὸ έρωτεῦαι, γυμνοὶ τῷ τῷρος ὀπλισμούς, καὶ ὀλίγοι τῷρος πολλάς μὴ μάχοντο. Εἶπεν δὲ αὐτὸς ὁ πατροσαγκεδόσας ἐντὸς τριήρης ὅπλων, διρυαλώτες εἶχε, μεγάλῃ βοῇ καὶ θυμοειδεῖ τῷρος πνόματι ἔλεξε τῷρος αὐτὸς τοιάδε. „Οὕτι μὲν ὑμῶν καὶ σοφίᾳ κρείττονες εἰσμεν, καὶ διωάμει σρατός, καὶ συμμάχων πλήνει, ἔργῳ ὄρατε. εἴλιφθε γοῦν ράδιως, ταῦτα ἀκονιτί γε ἐαλώκατε. εἴσι δὲ ἔμοι, οὐ, τοι ποτε μὲν ὑπᾶξ δρᾶσαι θελήσω, καὶ πρόκειδε οὐδὲ θύματα

ματα τῆς ὑμετέρας ὁξεσίας. εἰ μὲν γένιον ὑμεῖς
πόρος τὰ τετολυμηνά τιμωέιαν ζητεῖτε, γένιον
ἔστιν δύρεν δίκλιν τῷ διπλωματομούλῳ αξίαν
τῷ πεποραγμένῳ. Σεμνὸν πρεσβύτελον καὶ Βασι-
λέα γρηγορίου, ὃν ἐχεῖν σώζειν καὶ δορυφορεῖν,
εφευρέσατε, τῷ Ρωμαίων ἀρχεῖ, σύδοξον γ-
σταν αἱτεῖ, λέγει οἱ πορόγονοι, οὐδὲν δι' αὐδρείας
ἐναρέτε εκποστοτο, οὐδὲν δι' αὐδρείαν διεδέξαντο,
ταύτην αὐχρῶς καὶ ἀτίμως, ὥστε τι τῷ ίδιωτι-
κῷ καινητλίων, ἐπ' ἀρχοντα εἶλεθε, φυλάξαι,
οὐδὲν σῶσαι οὐδενήθητε, αὐτοὺς δὲ πρόδωκατε.
Ἐπὶ τηλικύτοις δὴ αὔμαρτίμασί τε καὶ τολμάμασι
μυείων αὖτοι Θανάτουν, λέγεται δέσποσαι Θέλοι τὸν
αξίαν τιμωέιαν, εἴτε. ἀλλὰ τί μὲν γένη παθεῖν
ὑμᾶς, ὄρατε. Εἴ γα δὲ φείσομαι μὲν ὑμῶν, ως μή
φονεῦσαι, γέτε τὰς ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι.
Ἐπειδὴ μήτε ὄστιον, μήτε δίκαιον, ἔτι βασιλέα
ὑμᾶς δορυφορεῖν, καὶ εἰς τὸν ὄρκον ἀσεβίσαντας, οὐ
εἴμφυλίως καὶ βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιὰς μιανα-
τας, τώτε πίσιν καὶ τὸ ἔχεγγυον τῆς φρερᾶς
προδόντας· τὰς μὲν φυχάς καὶ τὰ σώματα, δω-
ρον τῆς εἰμῆς φιλανθρωπίας ἔχετε· τοῖς δὲ φίλοις
λιφόσιν ὑμᾶς σρατιώτας κελδόνων διποζῶσαί τε
ὑμᾶς, καὶ διποδίσαντας, εἰ τικας φίλοις εἰσῆ-
τας σρατιωτας, γυμνάς διποπέμπειν. Πα-
ραγγέλλω τε ὑμῖν ἀπισύαι, ως πορρώττω τῆς
Ρώμης. ἀπειλῶ καὶ διόμνυμαι καὶ προαγορόλω,
κολασθήσεσθας κεφαλικῶς, εἰ τις ὑμῶν σύντος

έκατον σημείων δόποις Ρώμης φανεῖν. Ταῦτα κελδόσαντος αὐτῶν, προσέραμόντες οἱ Γάλιοι θρατιῶται, ταῦτα ξιφίδες πελμάρχοις αυτῷ, ἀπαρηώρηστο, τῷ αργυρείῳ ηγή τῷ Ιησοῦ εἰς πομπὴν κεκοσμημένα. ταῦτα ζάνας καὶ τὰς ἐθῆτας καὶ εἴ τι σύμβολον ἔφερον θρατιωτικὸν, αφαρπάσαντες, γυμνὺς σχέπεμπον. οἱ δὲ υπεικονισθεδομένοι, καὶ σοφίσματι ἑαλωκότες· τί δὲ ἐντεῦθεν δρᾶσαι γυμνοῖς πρὸς ὥπλισμάς, καὶ ὀλίγοις πρὸς πολλάς; απήνεσαν δὴ ὄδυρόμενοι· καὶ ήγάπων μὲν τινες δοθεῖσαι σωτείαι, μετεγίνωσκον δὲ ὅπλοι τῷ αὐτόπλως ἐλθεῖν, αὐχρῶς καὶ ἐφυβείσως ἑαλωκότες. Εἰκέχυτο δὲ καὶ ἄλλων ὁ Σεβῖρος σοφίσματι. δεδιώκει γὰρ μὴ ἄρα μῆτρὶ τὸ δυτιζωδίωναι, ἐν ἀπογνώσει γρόμενοι, αὐτοδράμωσιν ὅπλοι τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰ ὅπλα αὐταλαβώσι, πράπεμψε λογάδας ὅπλεκτες δισκες γρυναιοτάτες ηπίσσατο, διέτερων διδῶν ηγή αἴραπῶν, ως λαθόντες τότε στρατόπεδον ἐπεισέλθοισι αὐδρῶν κυνόν, καὶ τὰ ὅπλα καταλαβόντες, εἰ ὅπλοισι, διποκλείσαισι αὐτάς. δίκιν μὲν δὴ ταύτην ἔδοσαν οἱ τοῦ Περτίγακος φούεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ.

Οδὲ Σεβῖρος σὺν πατὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ ὁ πλισμήσω εἰς τὴν Ρώμην αὐθικνεῖται, ἐκπλιξίν τε καὶ δέος, ἀμα τῷ ὄφελῷ, τοῖς Ρωμαίοις σύνεβαλε, τοῖς δὲ τετολμημένοις τε καὶ στυχηθεῖσιν ἔργοις. Οὐδὲ δῆμος καὶ οὐ σύγκλιτος δαφνιφορχίτες ὑπεδέχονται, πρῶτον αὐθρώπων καὶ βασιλέων αἰματί τε καὶ ἀκονίτι τοσαῦτα καταρθωκότα· πάντα δὲ ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, μάλιστα δὲ τὸ ἀγχίνου τῆς γνώμης, τό, τε τὸν πόνων γλυκῶν, καὶ τὸ εἰς τὰ πολυάριστα ἄμα τῷ θαρραλέῳ εὐελπίᾳ. Εἶπεν τοίνυν ὁ, τε δῆμος αὐτὸν υποδεξάμενος Διοφίμηστι, οἵτε σύγκλιτος ὅπλι ταῖς τῆς πόλεως εἰσόδοις προσηγόρευε, αὐελθὼν εἰς τὸ τέλος τέμνοντος καὶ Θύσας, εἴτε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς νόμῳ βασιλικῷ καλλιεργίσας, αὐτὸν οὐδὲν εἰς τὰ βασίλεια. Τῇ δὲ ἐπιχειρίᾳ κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλιτον, λόγος ἐπιεικεῖς πάνυ, καὶ ξητῶν ἐλπίδων μετάξεις ἐποιεῖτο πρὸς παῖτας, καὶ κοινῇ καὶ ἴδιᾳ δεξιάμενος· λέγων ἵκει μὲν εἰκόνης ἐκδικος τῷ Περτίνακος φόνῳ, τῇ δὲ ἀρχῇ παρέξειν, καὶ εἰσόδον αὐτοκρατίας. Μήτε δὲ ἀκειτόν τια φονεύσεσθαι, οὐδημαθήσεσθαι, μήτε συκοφαντοῦτος αὐτόν εθεῖται, ἀλλὰ βαρυτάτη σέδαιμονίαν τοῖς ἀρχομένοις πα-

ρέζειν, καὶ πάντα πράξειν εἰς ζῆλον τῆς Μάρκα ἀρχῆς· ἔχειν δὲ τὸ Περτίνακος ό μόνον τύθομα, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην. Τοιαῦτά τινα λέγων, ὑπηγάγετο τὸς πλείστας εἰς εὔνοιαν, καὶ πίστιν, ὃν ὑπιχνεῖτο. οἵσαν δέ τινες τῷ πρεσβυτέρῳ, καὶ γνωριζόντων αὐτὸν τὸν ἕροπον, οἱ πρόλεγον λανθάνοντες, ὅτι ἄρα εἴη αὐτὸς πολύβοσπόστις, καὶ μηδέ τέχνης εἰδὼς προσφέρεται πράγμασιν ὑποκείναθαι τε καὶ προστομίσαθαι πᾶν ὅτιον, ἵνα μάτατος θεῶν αὐτούς, καὶ τὸ Χειώδες, καὶ τὸ λυσιτελές αὐτῷ, ὅπερ ἐργῷ καὶ ὕσερον δέδειχται. Διαβίτας δὲν ολίγον χρόνον ὁ Σεβῖρος ἐν τῇ Ρώμῃ, καὶ νομάς ἐπιδιδός τῷ δήμῳ, μεγαλοφρόνως τε ἐπιτελέσας, τοῖς τε σρατιώταις πολλὰ δωρισάμενος, καὶ τὰς αἰματάτας ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρος εἶναι τῆς βασιλείας, τόπῳ τῷ ἀπεζωσμένων, ἐπὶ τὴν Αὐτολκὴν ἐπείγεται. Εἴτι δὲ μέλοντος καὶ ὑπτιάζοντος τῷ Νίκε, τῷ τε Αὐτιοχείᾳ ἐνέψυφωντος, ἐπιτελῶν, μηδὲ προσδωκόμενος ἦθελεν, ὅπως ἀποδίσκον αὐτὸν λάβοι. τὰς τε οὖν σρατιώτας ἐκέλεσε περισκοπάζειν πρὸς τὴν ἐξόδον, συνεκρότει τε καὶ πανταχόθεν σράτομα, ἐκ τε τῷ καὶ τὴν Γαλίαν πόλεων νεωνίας μεταπεμπόμενος καὶ σρατούν, εἴ τε τι λύσιν τῷ Ιλυεικῷ τῷ σρατιωτικῷ λείψανον κατελθόντες ἐπὶ Θράκην, ἐκέλεσαν αὐτῷ συντυχεῖν. οὕτως δὲ καὶ σόλον γαυτικὸν, καὶ πάσας τὰς καὶ Γαλίαν ἐπέρεις ὅπλιτῷ πληρώσας, οὕτε πεμπε· πολλή τε αὐτῷ καὶ

παποδαπή διώματις μεγίσω τάχει συνεσκόβα-
πη. Ήδει γάρ ό μικρᾶς διώμεως δεόμφους
αἵρος πάσαι τις αὐτικεμοῖς ἡ πειρού Εύρω-
πη τὰ Νίγρες φροντίσαι. Τὰ μὲν δὴ τῷρες τὸ
πόλεμον θρυαίως δέρεπιζεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ατε δὲ αὐτὸς προμηθίει τε καὶ νύφων, ὑπώ-
πτει τινὲς τῶν Βρεττανία διώματιν, πολλές τε
ξσαν καὶ μεγίσλιν, αὐδρῶν τε μαχιμωτάτων. Ἡρ-
χε δ' αὐτῆς πάσης Αλβίνος, αὐτὸς τὸ μὴ γέ-
νος, τῇ δὲ ἐκ τῆς συγκλήτου δύπαρειδῶν. Οὐ πλά-
τω δὲ καὶ ξυφῆ ἐκ πατέρων αὐτοφείς. Τοῦ-
τον τοίνυν ἡ Θέληστρος οὐ Σεβῖρος, σοφίσματε
κρολαβῶν οἰκειώσασαι, μήπως ἀρε τοιαῦτα
ἔχων ὄναρσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν,
θαρρῶν δὲ πλάτω καὶ θύει, διώμει τε σρατό,
γνωσει τε τῇ θῆρᾳ Ρωμαίοις, ἐπιθῆται τοῖς
πράγμασι, καὶ τῶν Ρώμην ό πολύ τι ἀρεστό-
σαι, ἐκείνοις καὶ τις Αὐατοληνὸς ἀχοληθεύτος,
καταποιήσηται. Τιμῇ πίνυν προσωπούτῳ δελεά-
ζει τὸν αὐθωπον, καὶ ἄλλως μὲν ὅντα τις
γνώμην χαῦνον καὶ ἀπλοϊκώτερον, τότε δὲ καὶ
πολλὰ δέ τις μαρμάτων ὁμόσυντι τῇ Σεβίρῳ
πιστύσαντα. Καίσαρα δὲ αὐτὸν διπειρεψεν,
φθάσσεις ἀντὶ τις ελπίδα καὶ τις ἐπιθυμία
τῇ

τῇ τῆς σέζυσίας κοινωνίᾳ. ὅπιστέλλει δὲ αὐτῷ φιλικώτατα γεάμματα δῆθεν, οἵτε δέων ἐπιδόνται αὐτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς φροντίδα. δεῖθα δὲ γὰρ αὐτὸς οὐ γέμεις, καὶ πιστός, τὼ τε ἡλικίας εἴτε ἀκμάζοντος, αὐτὸν ὄντα φρεσβύτελον, καὶ τὸν νόσον ἀρθεύτιδος συνοχλάμψον, τῷ τε παιδῶν-ἀυτῷ ὄντων πάνυ τηπίαν. οἷς πιστόσας ὁ Αλβῖνος, τῷ τιμῷ ύπεδεξατο ἀστασῶς, ἀγαπήσας αὐτὸν μάχης καὶ πινδαίς λαβεῖν ταῦτα, ὃν ὠρέγετο. οὐ δὲ Σεβῖρος καὶ πρὸς τῷ σύγκλιτον τὰ αὐτὰ αἰσχευκῶν (ὡς αὖ μᾶλλον αὐτὸν εἰς πίσιν ύπαγάγοιτο) νομίσματέ τε αὐτῷ κοπιῶσι ἐπέζετε, καὶ αὐδεραίτων αὐτάσσεσι ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς τὸν δοθεῖσαν χάρεν ἐπιτισώσατο. Εἶπει δὲ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Αλβῖνον δῆλον σοφίας ἀσφαλῶς εἶχεν, οὐδέ τι δέος ἦν δέποτε Βρεττανίας, τότε Ιλυρικὸν στράτευμα σὺν αὐτῷ πᾶν εἶχεν, διοικεῖται νομίζων πάντα λυσιτελῶς τῇ ἑαυτῷ ἀρχῇ, δῆποτε τὸν Νίγρον ἤπειρον. Τῆς μὲν γὰρ ὁδοιποείας τὰς σαδμοὺς, καὶ τὰ παθήσεις πόλιν αὐτῷ λεχθείτα, καὶ σημεῖα θεία προνοίᾳ δόξαντα πολλάκις φανῆναι, χωρία τε ἔκαστα καὶ ἀνέκαταξεῖς, καὶ τὸν τῷ ἑκατέρῳ πεσόντων αειδμὸν στρατιωτῶν ταῖς μάχαις, ισοείας τε πολλοὶ συγχραφεῖς καὶ ποιηταὶ μέτρων, πλατύτεροι σωμέταξαι, πλατύτεροι ποιόμενοι πάσι τῆς πραγματείας τὸν Σεβῖρον βίον. Εὔμοι δὲ σκοπὸς ύπάρχει, εἴτε ἐβδομάχοντα πράξεις

ξεις πολλῶν Βασιλέων συνάζωτι χράζαι, ἃς
αὐτὸς οἶδα. Τὰ κορυφαῖστα τοίνυι, νὴ συ-
τέλειαν ἔχοντα τῷ μέρος πεπραγμένων Σε-
βίρῳ, ὃν τοῖς ἐξηγούμενοι οὐδὲν διέτε
κροὺς χάρειν εἰς ὑψός ξέστρων, (ώστερ εἴποι-
σαν οἱ κατ' ἀκείνους χράζαντες) διέτε
καλεῖ-
πων, εἴ τι λόγος, καὶ μηδὲν αἴξιον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΔΕΟΓΘΥΝΤΗΣ:
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΖΑΡΟΥ